ΣΟΦΟΚΛΕ-
ΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

LIBROS DEL DR. L. MARCO

SOPHOCLIS OEDIpus Tyrannus.

B 11368

BIBLIOTECA MUNICIPAL MADRID

LOVANII,
Ex Officina Seruatij Saßeni, Anno
M. D. L.

nº 5508

Ayuntamiento de Madrid

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΠΑΡ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
Πρὸς τῶν ἁπάντων λοιδορούμενος ξένος,
Ἦλθεν πυθέσθαι πυθικῶν θεσπισμάτων,
Ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γένους φυτοσπόρον·
Εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς,
Ἄκων ἔπεφνε Λάϊον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θανάσιμον λύσας μέλος,
ᾔσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
Λοιμὸς δὲ Θήβας εἷλε, καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
Ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
Ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
Ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας,
Διπλαῖς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας.
Αὐτὴ δὲ μήτηρ, ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ὁ τύραννος Οἰδίπους, ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται· χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἀπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν οὐ τύραννον ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν, καὶ διὰ τὰ πράγματα. ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν τρωικῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὀψέ ποτε τοῦ δὲ τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον, βασιλέα φησί, καὶ οὐ τύραννον, Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα· προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν. χαλεπούς γάρ τινας περὶ

λῃστείαν

Ayuntamiento de Madrid

λῃστείαν τούτους γενέσθαι. οἱ δὲ, λέγουσιν αὐτὸν γεννηθῆναι ἀπὸ Τύρου πόλεως. εἴρηται δὲ τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, οἱονεὶ τύρων τοὺς, λαοὺς, καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τυρεύων δόλους κατὰ τῶν ὑπ' αὐτόν. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ, τὸ πρότερον Αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τοὔνομα.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὧς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν. ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή.
Καὶ τρίπον. ἀλλάσσει δὲ βοὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον.
Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰδίπους.	Τειρεσίας.
Ἱερεύς.	Ἰοκάστη.
Κρέων.	Ἄγγελος.
Χορὸς ἐκ Θηβαίων γερόντων.	Θεράπων Πολύβου.
	Ἐξάγγελος.

Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.

LIBROS DEL DR. MAROQ

Ayuntamiento de Madrid

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

LIBROS DEL DR. L. MAROC

Τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή.
ὦ τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε,
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε, καὶ στεναγμάτων.
ἁγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων τέκνα
ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε,
δείσαντες, ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν. δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν.
ιε ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς. οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες. οἱ δὲ, σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ἱερεῖς. ἐγὼ μὲν, Ζηνός. οἱ δέ τ' ἠιθέων
λεκτοί. τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον,
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ.
πόλις γὰρ ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν

ἤδη σα-

Ayuntamiento de Madrid

ἤδη σαλεύει. κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν, ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου.
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς,
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.
ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμείων· μέλας
δ' ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ,
οὐδ' οἵδε παῖδες, ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες, ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς.
ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολὼν,
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν.
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον.
οὐδ' ἐκδιδαχθείς. ἀλλὰ προσθήκῃ θεοῦ,
λέγῃ, νομίζῃ θ' ἡμὶν ὀρθῶσαι βίον.
νῦν τ' ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι,
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν.
φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που.
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι, καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθ' ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν.
ἴθ', εὐλαβήθηθ', ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ,

σωτῆρα

Ayuntamiento de Madrid

καὶ δεῦρ᾽ ἔβημεν, ὧν ὅδ᾽ ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ᾽ ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἅμα
σωτήρ θ᾽ ἵκοιτο, καὶ νόσου παυστήριος.
ΧΟ ὦ Διὸς ἁδυεπὲς φάτι, τίς ποτε
τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος
ἀγλαὰς ἔβας Θήβας,
ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα,
δείματι πάλλων
ἰήιε δάλιε παιὰν
ἀμφὶ σοὶ ἁζόμενος,
τί μοι ἢ νέον, ἢ περιτελλομέναις
ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι ὦ χρυσέας τέκνον
ἐλπίδος ἄμβροτε φάμα
πρῶτά σε κεκλομένῳ
θύγατερ Διὸς ἄμβροτ᾽ Αθάνα,
γαιάοχόν τ᾽ ἀδελφεὰν
Αρτεμιν, ἃ κυκλόεντ᾽ ἀγορᾶς
θρόνον εὐκλεᾶ θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον. ἰὼ, ἰώ.
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ
ὀρνυμένας πόλει, ἠνύσατε
ἐκτοπίαν φλόγα πήματος,
ἔλθετε καὶ νῦν, ὦ πόποι

ἀνάριθμα

Ayuntamiento de Madrid

ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα.
νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.
οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος,
ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ
ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς
αὔξεται, οὔτε τόκοισιν
ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι
γυναῖκες. ἄλλον δ' ἂν
ἄλλῳ προσίδοις
ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν
κρεῖσσον ἀμεμακέτου πυρὸς
ὄρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου
θεοῦ, ὧν πόλις ἀνάριθμος
ὄλλυται. νηλέα δὲ γένεθλα
πρὸς πέδῳ θανατηφόρα
κεῖται ἀνοίκτως. ἐν δ' ἄλοχοι
πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες
ἀκτὰν παραβώμιον
ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων
ἱκτῆρες ἐπιστονάχουσι.
παιὰν δὲ λάμπει, στονόεσσά τε γῆρυς,
ὅμαυλος. ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα
θύγατερ Διὸς εὐῶπα πέμψον
ἀλκάν. Ἀρεάτε τὸν μαλερόν.
ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων

μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι,
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἷς ὢν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρῖψαι βίον.
ἐπεύχομαι δ' οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
γῆς, ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν. νῦν δ' ἐπικυρῶ τ' ἐγώ.
ἔχων μὲν ἀρχὰς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον,
κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ 'δυς τύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα.
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ' ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρὸς
ὑπερμαχοῦμαι, κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδώρου τε, καὶ

Ayuntamiento de Madrid

τῷ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν, εὔχομαι θεοὺς,
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινὰ,
μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ.
τῷ νῦν φθερεῖσθαι, κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι.
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
τάδ' ἔστ' ἀρέσκοντ', ἥτε σύμμαχος δίκη,
χοἰ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί.
χο ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ' ἄναξ ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον γὰρ, οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα, τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε,
οἰδί δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς,
ἃν μὴ θέλωσιν οὐδὲ εἷς δύναιτ' ἀνήρ.
χο τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἅμοι δοκεῖ.
οἰδί εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
χο ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν. παρ' οὗτις ἂν
σκοπῶν τάδ' ὦ 'ναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
οἰδί ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος, διπλοῦς
πομπούς. πάλαι δὲ μὴ παρὼν, θαυμάζεται.
χο καὶ μὴν τάγ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.
οἰδί τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
χο θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.

οἰδί ἤκου

Ayuntamiento de Madrid

οἰδί ἤκουσα κἀγώ. τὸν δ' ἰδόντ', οὐδεὶς ὁρᾷ.
χο ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός τ' ἔχει μέρος.
τὰς σὰς ἀκούων, οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.
οἰδί ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
χο ἀλλ' οὐ 'ξελέγχων αὐτὸν ἔστιν. οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
οἰδί ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία διδακτά τε,
ἄρρητά τ', οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ.
πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν. ἧς σε προστάτην
σωτῆρά τ' ὦ 'ναξ μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν, ἀντέπεμψεν ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον μαθόντες εὖ
κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σὺ δ' οὖν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν.
μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτόν, καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ.
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
,, ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν. Ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
,, Ἔχοιτε, καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνων.
τει φεῦ. φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινόν, ἔνθα μὴ τέλη
λύῃ φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδώς,

Ayuntamiento de Madrid

εἰδὼς, διώλεσ'. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην.

οἰδί τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.

τει ἄφες μ' ἐς οἴκους. ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ,
κἀγὼ διοίσω τοὐμὸν, ἢν ἐμοὶ πίθῃ.

οἰδί οὔτ' ἔννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει
τῇδ', ἥ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.

τει ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
πρὸς καιρὸν, ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω.

χο μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῇς. ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι.

τει πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μήποτε
τἄμ', ὡς ἂν εἴπω, μὴ τά σ' ἐκφήνω κακά.

οἰδί τί φής; ξυνειδὼς οὐ φράσεις; ἀλλ' ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;

τει ἐγώ τ' ἐμαυτὸν, οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦ
τ' ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.

οἰδί οὐκ ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτέ;
ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος, κἀτελεύτητος φανῇ;

τει ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν. τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
ναίουσαν. οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.

οἰδί τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν;

τει ἥξει γὰρ αὐτά. κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.

οἰδί οὐκοῦν ἅ γ' ἥξει, καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.

Ayuntamiento de Madrid

τει οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ᾽ εἰ θέλεις
θυμοῦ δι᾽ ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη.
οἰδί καὶ μὴν παρήσω γ᾽ οὐδὲν ὡς ὀργῆς ἔχω
ἅπερ ξυνίημ᾽. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι θ᾽ ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων. εἰ δ᾽ ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ᾽ ἔφην εἶναι μόνου.
τει ἄληθες. ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι,
ᾧπερ προσεῖπας ἐμμένειν. κἀφ᾽ ἡμέρας
τῆς νῦν, προσαυδᾶν μήτε τούσδε, μήτ᾽ ἐμέ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ᾽ ἀνοσίῳ μιάστορι.
οἰδί οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
τει πέφευγα, τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.
οἰδί πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
τει πρὸς σοῦ, σὺ γάρ μ᾽ ἄκοντα προὐτρέψω λέγειν.
οἰδί ποῖον λόγον; λέγ᾽ αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
τει οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν, ἢ ᾽κπειρᾷ λέγειν;
οἰδί οὐχ ὥστε γ᾽ εἰπεῖν γνωστόν, ἀλλ᾽ αὖθις φράσον.
τει φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς, οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
οἰδί ἀλλ᾽ οὔτι χαίρων, δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
τει εἴπω τι δῆτα κἄλλ᾽, ἵν᾽ ὀργίζῃ πλέον;
οἰδί ὅσον γε χρῄζεις, ὡς μάτην εἰρήσεται.
τει λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἴσχισθ᾽ ὁμιλοῦντ᾽, οὐδ᾽ ὁρᾶν ἵν᾽ εἶ κακοῦ.

οἰδί ἦ

Ayuntamiento de Madrid

οἰδί ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
τει εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
οἰδί ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ.
τει σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς, ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
οἰδί μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτός. ὥστε μήτ' ἐμέ,
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλέψαι ποτ' ἄν.
τει οὐ γάρ με μοῖρα πρός γε σοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.
οἰδί Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τὰ 'ξευρήματα;
τει Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν. ἀλλ' αὐτὸς σύ, σοί.
οἰδί ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται·
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὑξ ἀρχῆς φίλος,
λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον·
δόλιον. ἀγύρτην. ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
ἐπεί, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
πῶς οὐχ ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;

Ayuntamiento de Madrid

καίτοι τό γ' αἴνιγμ', οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων,
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν. ἀλλ' ἐγὼ μολὼν
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν
γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.
ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς κρεοντείοις πέλας.
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, χ' ὡσυνθεὶς τάδε.
ἀγηλατήσειν. εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.
ΧΟ ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι, καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι, καὶ τὰ σ' Οἰδίπου δοκεῖ.
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
ΤΕ εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τό γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι. τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ,
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ,
ὥστ', οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ' ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας,
σὺ καὶ δέδορκας, κοὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ, καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, κἀπὶ γῆς ἄνω;
καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς

ἐλᾷ ποτ'

Ayuntamiento de Madrid

ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ'. ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς, ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν;
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνῃ κακῶν,
ἅ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα. καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν
κάκιον, ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε.
οἰδί ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;
τει οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
οἰδί οὐ γάρ τοι σ' ᾔδειν μῶρα φωνήσοντ'. ἐπεὶ,
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
τει ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν. ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ' οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
οἰδί ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
τει ἥδ' ἡμέρα φύσει σε, καὶ διαφθερεῖ.
οἰδί ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ, κἀσαφῆ λέγεις.
τει οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς.
οἰδί τοιαῦτ' ὀνείδιζ', οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.
τει αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.

Ayuntamiento de Madrid

οἰδί ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὔ μοι μέλει.
τε ἄπειμι τοίνυν. καὶ σὺ παῖ κόμιζέ με.
οἰδί κομιζέτω δῆθ'. ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν,
ὀχλεῖς συθείς τ' ἂν, οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον,
τε εἰπὼν, ἄπειμ', ὧν οὕνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς, ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
τὸν λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος. εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται θηβαῖος. οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος,
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένην ἔπι
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὐτὸς, καὶ πατὴρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς, υἱὸς, καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁ μόσπορός τε, καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν
εἴσω, λογίζου. κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
χο τίς, ὅντιν' ἁ θεσπιέπεια
δελφὶς εἶπε πέτρα
ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα,
φοινίαισι χερσίν.
ὥρα νιν ἀελλοπόδων ἵππων
σθεναρώ

σθεναρώτερον, φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν
ἐπενθρώσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς
ὁ Διὸς γενέτας. δειναὶ
δ' ἅμ' ἕπονται κῆρες ἀναμπλάκητοι.
ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος
ἀρτίως φανεῖσα φάμα Παρνασοῦ,
τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν,
ἀνά τ' ἄντρα, καὶ πέτρας ὡς ταῦρος,
μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
μαντεῖα. τὰ δ' ἀεὶ ζῶντα περιποτᾶται.
δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει
σοφὸς οἰωνοθέτας,
οὔτε δοκοῦντ', οὔτ' ἀποφάσκον
τ'. ὅ,τι λέξω δ' ἀπορῶ.
πέτομαι δ' ἐλπίσιν,
οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω.
τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις, ἢ τῷ
Πολύβου νεῖκος ἔκειτ'.
οὔτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγε.
οὔτε τανῦν πω ἔμαθον
πρὸς ὅτου δὴ
βασάνῳ,

Ayuntamiento de Madrid

βασάνῳ, ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον
φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδᾳ,
Λαβδακίδαις ἐπίκουρος
ἀδήλων θανάτων.
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς, ὅ τ' Ἀπόλλων,
ξυνετοὶ, καὶ τὰ βροτῶν εἰδότες.
ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις
πλέον ἢ 'γὼ φέρεται,
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής.
σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνήρ.
ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἂν πρὶν ἴδοι
μ' ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένων
ἂν καταφαίην. φανερὰ γὰρ
ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα
ποτὲ, καὶ σοφὸς ὤφθη,
βασάνῳ θ' ἡδύπολις· τῷ,
ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς, οὔπο
τ' ὀφλήσει κακίαν.

κρέ. ἄνδρες πολῖται, δείν' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς
ταῖς νῦν νομίζει πρός τ' ἐμοῦ πεπονθέναι,
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος

φέροντι

Ayuntamiento de Madrid

φέροντι τὴν δὲ βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ᾽ ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει.
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ, καὶ φίλων κεκλήσομαι.
χο ἀλλ᾽ ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ᾽ ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν.
κρέ πρὸς τοῦ δ᾽ ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεὶς ὁ μάντις, τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;
χο ηὐδᾶτο μὲν τάδ᾽. οἶδα δ᾽ οὐ γνώμῃ τίνι.
κρέ ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;
χο οὐκ οἶδ᾽, ἃ γὰρ δρῶσ᾽ οἱ κρατοῦντες, οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ᾽ ὅδ᾽ ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ.
οἰδί οὗτος σύ, πῶς δεῦρ᾽ ἦλθες; ἢ τοσόνδ᾽ ἔχεις
τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς,
λῃστής τ᾽ ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ᾽ εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν᾽ ἐν ἐμοί, ταῦτ᾽ ἐβουλεύσω ποιεῖν;
ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωρίσοιμί σου τόδε,
δόλῳ προσέρπον κοὐκ ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ᾽ οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,
ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ᾽ ἁλίσκεται;
κρέ οἶσθ᾽ ὡς ποίησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων

Ayuntamiento de Madrid

ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.
οἰδί. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί.
κρέ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον, ὡς ἐρῶ.
οἰδί. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
κρέ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.
οἰδί. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
κρέ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι. τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φὴς παθεῖν, δίδασκέ με.
οἰδί. ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες; ὡς χρεία μ' ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα.
κρέ. καὶ νῦν ἔτ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
οἰδί. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον;
κρέ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
οἰδί. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι.
κρέ. μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
οἰδί. τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
κρέ. σοφός γ' ὁμοίως, κἀξ ἴσου τιμώμενος.
οἰδί. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
κρέ. οὔκουν, ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.
οἰδί. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;
κρέ. παρέσχομεν. πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.
οἰδί. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;

D κρέ. οὐκ

Ayuntamiento de Madrid

κρέ. οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.
οἰδί. τοσόνδε γ' οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.
κρέ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
οἰδί. ὁθ' οὕνεκ' εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.
κρέ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δέ σου
μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ', ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.
οἰδί. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.
κρέ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
οἰδί. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν, ὧν ἀνιστορεῖς.
κρέ. ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτὰ, γῆς ἴσον νέμων;
οἰδί. ἃν ᾖ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ νομίζεται.
κρέ. οὔκουν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
οἰδί. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνῃ φίλος.
κρέ. οὔκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ' εἰ τά γ' αὔθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω.
εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;

Ayuntamiento de Madrid

οὕτω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ,
ὥστ' ἄλλα χρήζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδη καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω. νῦν με πᾶς ἀσπάζεται·
νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες, ἐκκαλοῦσί με.
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαν ἐνταῦθ' ἔνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς, καλῶς φρονῶν.
ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν,
οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἔλεγχον· τοῦτο μὲν πυθῶδ' ἰὼν,
πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι
ταῦτ'. ἀλλ' ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς
κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς
ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ λαβών.
γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με, χωρὶς, αἰτιῶ.
» Οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
» Χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
» Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
» Καὶ τὸν παρ' αὑτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς ἐπεὶ
» Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
» Κακὸν δὲ, κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίοις μιᾷ.
χο καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν
» ἄναξ. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς, οὐκ ἀσφαλεῖς.
οἰδί ὅταν ταχύς τις οὐ 'πιβουλεύων λάθρα
χωρῇ,

Ayuntamiento de Madrid

χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.
κρέ. τί δῆτα χρῄζεις, ἤ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
οἰδί. ἥκιστα. θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
κρέ. ὅταν προδείξῃς, οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
οἰδί. ὡς οὐχ ὑπείξων, οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;
κρέ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.
οἰδί. τὸ γοῦν ἐμόν.
κρέ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν.
οἰδί. ἀλλ' ἔφυς κακός.
κρέ. εἰ δὲ ξυνίῃς μηδέν;
οἰδί. ἀρκτέον γ' ὅμως.
κρέ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.
οἰδί. ὦ πόλις, πόλις.
κρέ. κἀμοὶ πόλεως μέτεστι τῆσδ', οὐ σοὶ μόνῳ.
χο. παύσασθ' ἄνακτες. καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὼς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.
ἰο. τί τὴν ἄβουλον ὦ ταλαίπωροι στάσιν
γλώσσης ἐπήρατ', οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς
οὕτω νοσούσης, ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους; σύ τε Κρέων κατὰ στέγας;
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;
κρέ. ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις

Ayuntamiento de Madrid

δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν.
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.
οἰδί ξύμφημι. δρῶντα γάρ νιν ὦ γύναι κακῶς
εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
κρέ μή νυν ὀναίμην, ἀλλ᾽ ἀραῖος, εἴ σέ τι
δέδρακ᾽, ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν.
ἰο ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον Οἰδίπους τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ᾽ ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν.
ἔπειτα, κἀμὲ, τούσδε θ᾽, οἳ πάρεισί σοι.
χο πιθοῦ θελήσας, φρονήσας
τ᾽ ἄναξ λίσσομαι.
οἰδί τί σοι θέλεις δῆτ᾽ εἰκάθω;
χο τὸν οὔποτε πρὶν νήπιον,
νῦν τ᾽ ἐν ὅρκῳ μέγαν,
κατέδαισαι,
οἰδί οἶσθ᾽ οὖν ἃ χρήζεις;
χο οἶδα.
οἰδί φράζε δὴ τί φής.
χο τὸν ἐναγῆ φίλον μή ποτ᾽ ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν.
οἰδί εὖ νῦν ἐπίστω. ταῦθ᾽ ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ,
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
χο οὐ τὸν πάντων θεῶν
πρόμον ἅλιον.
ἐπεὶ, ἄθεος, ἄφιλος,

ὅ,τι

Ayuntamiento de Madrid

ὅ,τι πύματον ὀλοίμαν,
φρόνησιν εἰ τάνδ᾽ ἔχω·
ἀλλά μοι δυσμόρῳ
γᾶ φθίνουσα, τρύχει ψυχάν.
καὶ τάδ᾽ εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῷν.

οἰδί ὅδ᾽ οὖν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ᾽ ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σόν. οὐ τὸ τοῦδ᾽ ἐποικτείρω στόμα
ἐλεεινόν. οὗτος δ᾽ ἔνθ᾽ ἂν ᾖ, στυγήσεται.

κρέ στυγνὸς μὲν εἴκων, δῆλος εἶ. βαρὺς δ᾽, ὅταν
θυμοῦ περάσῃς, αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις,
αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.

οἰδί οὔκουν μ᾽ ἐάσεις, κἀκτὸς εἶ;

κρέ πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος. ἐν δὲ τοῖσδ᾽, ἴσος.

χο γύναι, τί μέλλεις κομίζειν
δόμων τόνδ᾽ ἔσω;

ιο μαθοῦσά γ᾽ ἥτις ἡ τύχη.

χο δόκησις ἀγνὼς λόγων
ἦλθε. δάπτει δὲ καὶ
τὸ μὴ ᾽νδικον.

ιο ἀμφοῖν ἀπ᾽ αὐτοῖν;

χο ναίχι.

ιο καὶ τίς ἦν ὁ λόγος;

χο ἅλις

Ayuntamiento de Madrid

Χο ἄλις ἔμοιγ' ἄλις γᾶς προπονουμένας
φαίνεται, ἔνθ' ἔληξεν αὐτοῦ μένειν.

Οἰδί ὁρᾷς ἵν' ἥκεις ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ,
τοὐμὸν παρεὶς, καὶ καταμβλύνων κέαρ;

Χο ἄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅ
παξ μόνον, ἴσθι δὲ
παραφρόνιμον ἄπορον
ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι
μ' ἂν εἴ σε νοσφίζομαι.
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν
ἐν πόνοις ἀλύουσαν,
κατ' ὀρθὸν οὔρισας.
τανῦν τ' εὔπομπος εἰ δύναιο, γενοῦ.

Ιο πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ' ἄναξ. ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.

Οἰδί ἐρῶ. σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον γύναι σέβω.
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει;

Ιο λέγ'. εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.

Οἰδί φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.

Ιο αὐτὸς ξυνειδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;

Οἰδί μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰς πέμψας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.

Ιο σὺ νῦν ἀφεὶς σεαυτὸν, ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ 'πάκουσον. καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.

φανῶ

Ayuntamiento de Madrid

φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο.
ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.
παιδὸς δὲ βλάστας, οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς. καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν,
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν
φονέα γενέσθαι πατρὸς, οὔτε Λάϊον
τὸ δεινὸν οὗ φοβεῖτο πρὸς παιδὸς θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν.
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν, ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ.
οἰδί. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.
ἰο. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις;
οἰδί. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάϊος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς,
ἰο. ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ' οὐδέπω λήξαντ' ἔχει.
οἰδί. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος;
ἰο. φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται. σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.

Ayuntamiento de Madrid

οἰδί καὶ τίς χρόνος τοῖς δ' ἐστὶν οὐ 'ξεληλυθώς;
ἰο σχεδόν τι πρόσθεν, ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου, ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει,
οἰδί ὦ Ζεῦ. τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
ἰο τί δ' ἐστί σοι τοῦτ' Οἰδίπους ἐνθύμιον;
οἰδί μήπω μ' ἐρώτα τὸν δὲ Λάιον φύσιν
τίν' εἶχε φράζε. τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.
ἰο μέγας. χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα.
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.
οἰδί οἴμοι τάλας. ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως, οὐκ εἰδέναι.
ἰο πῶς φής; ὀκνῶ τοι πρός σ' ἀποσκοποῦσ' ἄναξ.
οἰδί δεινῶς ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ·
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι.
ἰο καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν ἃ δ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ', ἐρῶ.
οἰδί πότερον ἐχώρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ἰο πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ. ἀπήνη δ' ἦγε Λάιον μία.
οἰδί αἰ. αἰ. τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν γύναι;
ἰο οἰκεύς τις. ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
οἰδί ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;
ἰο οὐ δῆτ'. ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε, καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λάιόν τ' ὀλωλότα

ἐξικέτευσε

Ayuntamiento de Madrid

ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν,
ἀγρούς σφε πέμψαι, κἀπὶ ποιμνίων νομὰς
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεος.
κἄπεμψ' ἐγώ νιν. ἄξιος γὰρ ὥδ' ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
οἰδί. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἥμιν ἐν τάχει πάλιν;
ἰο. πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
οἰδί. δέδοικ' ἐμαυτὸν ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ἦ μοι, δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
Ιο. ἀλλ' ἵξεται μὲν, ἀξία δέ που μαθεῖν
κἀγὼ, τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ' ἄναξ.
οἰδί. κοὐ μὴ στερηθῇς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων,
ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ, γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν, ἢ σοὶ, διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών.
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν κορίνθιος,
μήτηρ δὲ, Μερόπη δωρίς. ἠγόμην δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη. θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης.
καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστὸς ὡς εἴην πατρί.
κἀγὼ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
πόλις κατέχον. θατέρᾳ δ' ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός, ἤλεγχον. οἱ δὲ, δυσφόρως
τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.

Ayuntamiento de Madrid

κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην, ὅμως
δ' ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'. ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε. καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην,
ἄτιμον ἐξέπεμψεν. ἄλλα δ' ἄθλια,
καὶ δεινὰ, καὶ δύστηνα προὐφάνη λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρεῖ' ἦ μεμιχθῆναι γένος
δ' ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσαι μ' ὁρᾶν.
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα, τὴν Κορινθίαν
ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα,
ἔφυγον. ἔνθα μή ποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν τ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ', ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
καί σοι γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς
ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρύξ τε κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῂς,
συνηντίαζον. κἀξ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμὼν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην,
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς. καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ
ὄχου παραστείχοντα, τηρήσας μέσον
κάρα, διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.

οὐ μὴν

Ayuntamiento de Madrid

οὐ μὴν ἴσην γ᾽ ἔτισεν· ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς, ὕπτιος
μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται.
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενὲς
τίς τοῦδέ γ᾽ ἀνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος;
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ᾽ ἀνήρ;
ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι, μηδ᾽ ἀστῶν τινὰ
δόμοις δέχεσθαι. μὴ δὲ προσφωνεῖν τινὰ,
ὠθεῖν δ᾽ ἀπ᾽ οἴκων. καὶ τάδ᾽, οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ ᾽γὼ ᾽π᾽ ἐμαυτῷ τάσδ᾽ ἀρὰς ὁ προστιθείς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι᾽ ὧνπερ ὤλετ᾽. ἆρ᾽ ἔφυν κακός;
ἆρ᾽ οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καί μοι φυγόντι, μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν,
μήτ᾽ ἐμβατεύειν πατρίδος. ἢ γάμοις με δεῖ
μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν
Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε, κἀξέθρεψέ με.
ἆρ᾽ οὐκ ἀπ᾽ ὠμοῦ ταῦτα δαίμονος, τίς ἂν
κρίνων ἐπ᾽ ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἀνορθοίη λόγον;
μὴ δῆτα μὴ δῆτ᾽ ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν. ἀλλ᾽ ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν, ἢ τοιάνδ᾽ ἰδεῖν
κηλῖδ᾽ ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.
ΧΟ ἡμῖν μὲν ὦ ᾽ναξ ταῦτ᾽ ὀκνήρ᾽. ἕως δ᾽ ἂν οὖν

Ayuntamiento de Madrid

πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.
οἰδί καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
ἰο πεφασμένου δὲ, τίς ποθ' ἡ προθυμία;
οἰδί ἐγὼ διδάξω σ'. ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων
σοὶ ταὔτ' ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος,
ἰο ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
οἰδί λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν,
ὥς νιν κατακτείναιεν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ κτάνον.
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος.
εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον,
ἰο ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο.
κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη τάδε.
εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ' ὦ 'ναξ τόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθὸν, ὅν γε Λοξίας
διεῖπε, χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καί τοι νιν οὐ κεῖνός γ' δύστηνός ποτε
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν, οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὕνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
οἰδί καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον

Ayuntamiento de Madrid

πέμψον τινὰ στελοῦντα. μὴ δὲ τοῦτ' ἀφῇς.
πέμψω ταχύνασ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους.
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν, ὧν οὐ σοὶ φίλον.
χο εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν
εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι
πρόκεινται ὑψίποδες οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες. ὧν
ὄλυμπος πατὴρ μόνος. οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν,
οὐδὲ μήν ποτε λάθα κατακοιμάσει.
μέγας ἐν τούτοις θεὸς,
οὐδὲ γηράσκει.
ὕβρις φυτεύει τύραννον. ὕβρις, εἰ
πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέρον
τ' ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον.
ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν·
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται.
τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα,
μή ποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι·
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ
πορεύεται δίκας ἀφόβητος,
οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων,

κακά νιν

Ayuntamiento de Madrid

κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα,
δυς πότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,
ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων.
τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖς δ' ἀνὴρ
θυμῷ βέλη ἔρξεται
ψυχᾶς ἀμύνειν. εἰ γὰρ
αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι,
τί δεῖ με χορεύειν.
οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι
γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναὸν,
οὐδὲ τὰν ὀλυμπίαν, εἰ μὴ τάδε
χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς.
ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις
Ζεῦ πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθῃ σε τάν τε σὰν
ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
φθίνοντα γὰρ Λαΐου παλαιὰ θέσφα
τ' ἐξαίρουσιν ἤδη. κοὐδαμοῦ
τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής.
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

Ιο χώρας ἄνακτες δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ, κἀπιθυμιάματα.

ὑψοῦ

Ayuntamiento de Madrid

ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν. οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ
ἔννους, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ.
ὅτ' οὖν παραινοῦσ', οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ' ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖς δὲ σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύσιν τίν' ἡμὶν εὐαγῆ πόρῃς·
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες, ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.
Αγ ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν ὦ ξένοι μάθοιμ', ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου;
μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου,
Χο στέγαι μὲν αἵδε καὐτὸς, ἔνδον ὦ ξένε.
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.
Αγ ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοιτ' ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ.
Ιο αὔτως δὲ καὶ σύ γ' ὦ ξέν'. ἄξιος γὰρ εἶ
τῆς εὐεπείας οὕνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρῄζων ἀφῖξαι, χὤ, τι σημῆναι θέλων.
Αγ ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ γύναι.
Ιο τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;
Αγ ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὑξερῶ τάχα,
ἥδοιο μέν. πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
Ιο τί δ' ἐστι; ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;
Αγ τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς

Ayuntamiento de Madrid

τῆς ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὐδᾶτ᾽ ἐκεῖ.
Ιο τί δ᾽ οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
Αγ οὐ δῆτ᾽. ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
Ιο πῶς εἶπας. ἦ τέθνηκε Πόλυβος;
Αγ εἰ δὲ μὴ
λέγω γ᾽ ἐγὼ τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν.
Ιο ὦ πρόσπολ᾽. οὐχὶ δεσπότῃ τάδ᾽ ὡς τάχος
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν᾽ ἐστέ. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ᾽, ἔφευγε μὴ κτάνῃ. καὶ νῦν ὅδε,
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν, οὐδὲ τοῦδ᾽ ὕπο.
οἰδί ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ᾽ ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
Ιο ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν᾽ ἵν᾽ ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
οἰδί οὗτος δὲ τίς ποτ᾽ ἐστὶ, καὶ τί μοι λέγει;
Ιο ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ᾽ ὄντα Πόλυβον, ἀλλ᾽ ὀλωλότα.
οἰδί τί φὴς ξέν᾽· αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ.
Αγ εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ᾽ ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ᾽ ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
οἰδί πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
Αγ σμικρὰ, παλαιὰ σώματ᾽ εὐνάζει ῥοπή.
οἰδί νόσοις ὁ τλήμων ὡς ἔοικεν ἔφθιτο.
Αγ καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
οἰδί φεῦ, φεῦ. τί δῆτ᾽ ἂν ὦ γύναι σκοποῖτό τις

τὴν πυθό-

Ayuntamiento de Madrid

τὴν πυθόμαντιν ἑστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνις; ὧν ὑφηγητῶν, ἐγὼ
κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμὸν· ὁ δὲ θανὼν,
κεύθει κάτω δὴ γῆς. ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε,
ἄψαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ
κατέφθιθ'. οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ.
τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα,
κεῖται παρ' ᾅδῃ Πόλυβος, ἄξιος οὐδενός.
Ιο οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;
οἰδί ηὔδας. ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
Ιο μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.
οἰδί καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;
Ιο τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ. πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής.
εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα.
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτῶν
μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.
οἰδί καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι
εἰ μὴ κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα. νῦν δ' ἐπεὶ
ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
Ιο καὶ μὴν μέγας ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
οἰδί μέγας ξυνίημ'. ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος,
Αγ ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
οἰδί Μερόπης γεραιὲ, Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα.

Ayuntamiento de Madrid

Αγ τί δ᾽ ἔστ᾽ ἐκείνης ὕμιν ἐς φόβον φέρον;
Οἰδ. θεήλατον μάντευμα δεινὸν ὦ ξένε.
Αγ ἦ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
Οἰδ. μάλιστά γ᾽. εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ,
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ, τό, τε
πατρῷον αἷμα, χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν·
ὧν οὕνεχ᾽ ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι,
μακρὰν ἀπῳκεῖτ᾽ εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ᾽ ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ᾽ ἥδιστον βλέπειν·
Αγ ἦ γὰρ τάδ᾽ ὀκνῶν, κεῖθεν ἦσθ᾽ ἀπόπτολις;
Οἰδ. πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι γέρον.
Αγ τί δῆτ᾽ ἔγωγ᾽ οὐχὶ τοῦδέ του φόβου σ᾽ ἄναξ,
εἰπείπερ εὔνους ἦλθον ἐξελυσάμην;
Οἰδ. καὶ μὴν χάριν γ᾽ ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
Αγ καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ᾽ ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαιμί τι.
Οἰδ. ἀλλ᾽ οὔ ποτ᾽ εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ᾽ ὁμοῦ.
Αγ ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος, οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.
Οἰδ. πῶς ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
Αγ εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ᾽ εἰς οἴκους μολεῖν·
Οἰδ. ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
Αγ ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
Οἰδ. τοῦτ᾽ αὐτὸ πρέσβυ, τοῦτό μ᾽ εἰσαεὶ φοβεῖ.
Αγ ἆρ᾽ οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
Οἰδ. πῶς δ᾽ οὐχὶ, παῖς γ᾽ εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
Αγ ὁθούνεκ᾽ ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.

Ayuntamiento de Madrid

οἰδί πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
Αγ οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρός, ἀλλ' ἴσον.
οἰδί καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
Αγ ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ', οὔτ' ἐκεῖνος, οὔτ' ἐγώ.
οἰδί ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;
Αγ δῶρόν ποτ' ἴσθι τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
οἰδί κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;
Αγ ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
οἰδί σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκών μ' αὐτῷ δίδως;
Αγ εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
οἰδί ὁδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
Αγ ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
οἰδί ποιμὴν γὰρ ἦσθα, κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;
Αγ σοῦ γ' ὦ τέκνον σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
οἰδί τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;
Αγ ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
οἰδί ὤμοι. τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν
Αγ λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
οἰδί δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.
Αγ ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὃς εἶ.
οἰδί ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς φράσον
Αγ οὐκ οἶδ'. ὁ δοὺς δὲ ταῦτ', ἐμοῦ λῷον φρονεῖ.
οἰδί ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχών;
Αγ οὐκ. ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
οἰδί τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
Αγ τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.

Ayuntamiento de Madrid

Οἰδ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
Αγ. μάλιστα τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
Οἰδ. ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;
Αγ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὑπιχώριοι.
Οἰδ. ἔστιν τίς ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών;
σημάναθ', ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε.
Χο. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν καὶ 'μάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν. ἀτὰρ
ἥδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ιοκάστη λέγοι.
Οἰδ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον ὅντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα, τόνδ' οὗτος λέγει;
Ιο. τίς δ' ὅντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς. τὰ δὲ
ῥηθέντα, βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.
Οἰδ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ', οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος.
Ιο. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κήδῃ, ματεύσῃς τοῦθ'. ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ.
Οἰδ. θάρσει. σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανῇ κακή.
Ιο. ὅμως πιθοῦ μοι λίσσομαι, μὴ δρᾶν τάδε.
Οἰδ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
Ιο. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ, τὰ λῷστά σοι λέγω.
Οἰδ. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
Ιο. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.

Οἰδ. ἄξει

Ayuntamiento de Madrid

οἰδ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι
ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει.
ἰο ἰοὺ, ἰοὺ δύστηνε. τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.
χο τί ποτε βέβηκεν Οἰδίπους ὑπ' ἀγρίας
ἄξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ', ἀναρρήξῃ κακά.
οἰδ. ὁποῖα χρήζει ῥηγνύτω. τοὐμὸν δ' ἐγὼ
κεἰ σμικρόν ἐστι σπέρμ', ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων
τῆς εὖ διδούσης, οὐκ ἀτιμασθήσομαι·
τῆς, γὰρ πέφυκα μητρός. οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφὺς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος.
χο εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ,
καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις.
οὐ τὸν Ὄλυμπον, ἀπείρων
ὦ Κιθαιρὼν οὐκ ἔσῃ
τὰν αὔριον πανσέληνον,
μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν
Οἰδίπου, καὶ τροφὸν, καὶ
ματέρ' αὔξειν, καὶ χορεύεσθαι
πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα

φέροντα

Ayuntamiento de Madrid

φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἰήϊε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.
τίς σε τέκνον, τίς σ' ἔτικτε
τῶν μακραιώνων; ἆρα
Πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα;
ἤ σέ γε τις θυγάτηρ Λοξίου;
τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι
πᾶσαι φίλαι. εἴθ' ὁ Κυλλάνας
ἀνάσσων, εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς,
ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων,
εὕρημα δέξατ' ἔκ του νυμφᾶν
ἑλικωνιάδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει;

οἰδί εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ ξυναλλάξαντά πω
πρέσβεις σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ
ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἔν τε γὰρ μακρῷ
γήρᾳ ξυνᾴδει, τῷδε τ' ἀνδρὶ σύμμετρος.
ἄλλως τε, τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ. τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου
προὔχοις, τάχ' ἄν που τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.

χο ἔγνωκα γὰρ σάφ' ἴσθι. Λαΐου γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς. ὡς νομεὺς ἀνήρ.

οἰδί σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τὸν κορίνθιον ξένον.
ἦ τόνδε φράζεις;

Αγ τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς.

οἰδί οὗτος σὺ πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;

θε ἦν

Ayuntamiento de Madrid

Θε ἦν δοῦλος, οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.
Οἰδί ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
Θε ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνεπόμην.
Οἰδί χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν;
Θε ἦν μὲν Κιθαιρὼν. ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
Οἰδί τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;
Θε τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
Οἰδί τόνδ', ὃς πάρεστιν. ἢ ξυναλλάξας τί πω;
Θε οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
Αγ κοὐδέν γε θαῦμα δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι,
κάτοιδεν. ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
ὁ μὲν, διπλοῖσι ποιμνίοις. ἐγὼ δ' ἑνὶ
ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους.
χειμῶνι δ' ἤδη, τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον. οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;
Θε λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
Ἀγ φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοι τινα
δούς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
Θε τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς;
Ἀγ ὅδ' ἐστὶν ὦ τᾶν κεῖνος, ὃς τότ' ἦν νέος.
Θε οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσῃ;
Οἰδί ἆ. μὴ κόλαζε πρέσβυ τόνδ'. ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.

Ayuntamiento de Madrid

θε τί δ' ὦ φέριστε δεσποτῶν ἁμαρτάνω;
οἰδί οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ'. ὃν οὗτος ἱστορεῖ.
θε λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
οἰδί σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
θε μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
οἰδί οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
θε δύστηνος. ἀντὶ τοῦ; τί προσχρῄζων μαθεῖν;
οἰδί τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδε, ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
θε ἔδωκ'. ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἰδί ἀλλ' εἰς τόδ' ἥξεις μὴ λέγων γε τοὔνδικον;
θε πολλῷ γε μᾶλλον ἢν φράσω, διόλλυμαι.
οἰδί ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ.
θε οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαι.
οἰδί πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός;
θε ἐμὸν μὲν, οὐκ ἔγωγ' ἐδεξάμην δέ του.
οἰδί τίνος πολιτῶν τῶνδε, κἀκ ποίας στέγης;
θε μὴ πρὸς θεῶν, μὴ δέσποθ', ἱστόρει πλέον.
οἰδί ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
θε τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
οἰδί ἦ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
θε οἴμοι πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
οἰδί κἄγωγ' ἀκούειν. ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.
θε κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζεθ'. ἡ δ' ἔσω
κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
οἰδί ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι;
θε μάλιστ' ἄναξ.

οἰδί ὡς

Ayuntamiento de Madrid

Οἰδί. ὡς πρὸς τί χρείας;
Θε. ὡς ἀναλώσαιμί νιν.
Οἰδί. τεκοῦσα τλήμων;
Θε. θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῶν.
Οἰδί. ποίων;
Θε. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
Οἰδί. πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷ δε σύ;
Θε. κατοικτίσας, ὦ δέσποτ'. ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν. ὁ δὲ,
κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ
ὅν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
Οἰδί. ἰού. ἰού. τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν.
ὅστις πέφασμαι, φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν. ξὺν οἷς
τ' οὐ χρῆν μ' ὁμιλον, οὕς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών.
Χο. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν
ζώσας ἐναριθμῶ.
τίς γάρ τις ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει,
ἢ τοσοῦτον, ὅσον δοκεῖν,
καὶ δόξαντ', ἀποκλῖναι.
τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα τὸν σὸν ὦ τλᾶμον,
Οἰδίποδα, βροτῶν οὐδένα μακαρίζω,
ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας,

Ayuntamiento de Madrid

ἐκράτησας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου.
ὦ Ζεῦ. κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμψώνυχα
παρθένον χρησμῳδόν.
θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστας.
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμός.
καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης,
ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαις ἀνάσσων.
τανῦν δ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος;
τίς ἐν πόνοις; τίς ἄταις ἀγρίαις
ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα.
ὦ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἤρκησεν
παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῷαι
σ' ἄλοκες φέρειν τάλας
σῖγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;
ἐφεῦρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος.
δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι,
τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον.
ἰὼ Λαΐειον τέκνον·
εἴθε σ' εἴθε μή ποτ' ἰδόμαν.
ὀδύρομαι γὰρ ὡς περίαλλα
ἰαχέων ἐκ στομάτων.
τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν, καὶ
κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα,

ἐξ. ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,

οἷ' ἔργ'

Ayuntamiento de Madrid

οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ'. οἷα δ' εἰσόψεσθ'. ὅσον
δ' ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
τῶν λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων·
οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κεύθει. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ', αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι.
χο λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ᾔδεμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι. πρὸς δ' ἐκείνοισιν. τί φής;
ἄγ ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.
χο ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας,
ἄγ αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων, τὰ μὲν
ἄλγιστ', ἄπεστιν. ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ὅμως δ' ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσῃ τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ' ἐπιρρήξασ' ἔσω,
καλεῖ τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι, νεκρὸν
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ'· ὑφ' ὧν,
θάνοι μὲν αὐτός. τὴν δὲ, τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς

Ayuntamiento de Madrid

ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται.
βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν.
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσομεν.
φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν.
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῴαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν, οὗ τε καὶ τέκνων·
λυσσῶντι δ' αὐτῷ, δαιμόνων δείκνυσί τις
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀΰσας ὡς ὑφ' ἡγητοῦ τινος,
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ' ἐκ δὲ πυθμένων,
ἔκλινε κοῖλα κλῇθρα, κἀμπίπτει στέγῃ.
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν,
πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ,
ὅπως ὁρᾷ νιν δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειτο ὁ τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεσέλλετο,
ἄρας, ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων
αὐδῶν τοιαῦθ' ὅθ' οὕνεκ' οὐκ ὄψοιτό νιν,
οὔθ' οἷ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά.
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν, οὓς μὲν οὐκ ἔδει,
ὀψοίαθ'· οὓς δ' ἔχρῃζεν, οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ.

ἤρασσ'

Ayuntamiento de Madrid

ἤρασσ᾽, ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ᾽ ὁμοῦ
γλῆναι γένει᾽ ἔτεγγον. οὐδ᾽ ἀνίεσαν
φόνου μυδώσας σταγόνας. ἀλλ᾽ ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο.
τάδ᾽ ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακά,
ἀλλ᾽ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.
ὁ πρὶν παλαιὸς δ᾽ ὄλβος, ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως. νῦν δὲ τῇ δε θ᾽ ἡμέρᾳ,
στεναγμός. ἄτη. θάνατος. αἰσχύνη. κακῶν
ὅσ᾽ ἐστὶ πάντων ὀνόματ᾽, οὐδέν ἐσ᾽ ἀπόν.
χο νῦν δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;
ἄγ βοᾷ διοίγειν κλῇθρα, καὶ δηλοῦν τινὰ
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι, τὸν πατροκτόνον.
τὸν μητρός, αὐδῶν ἀνόσι᾽, οὐδὲ ῥητά μοι.
ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ᾽ ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραῖος ὡς ἠράσατο·
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς
δεῖται. τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί· κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε,
διοίγεται. θέαμα δ᾽ εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον, οἷον καὶ στυγοῦντ᾽ ἐποικτίσαι.
χο ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων. ὅσ᾽ ἐγὼ
προσέκυρσ᾽ ἤδη. τίς σ᾽ ὦ τλῆμον
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων

πρὸς σῇ

Ayuntamiento de Madrid

πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
φεῦ. φεῦ. δύστανος. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐσιδεῖν
δύναμαί σε, θέλων πόλλ᾽ ἀνερέσθαι,
πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ᾽ ἀθρῆσαι·
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
οἰδί αἶ. αἶ. αἶ.
φεῦ. φεῦ. δύστανος ἐγώ. ποῖ γᾶς
φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι φθογγὰ
διαπέταται φοράδην;
ἰὼ Δαῖμον, ἵν᾽ ἐξήλου.
χο ἐς δεινὸν, οὐδ᾽ ἀκουστὸν, οὐδ᾽ ἐπόψιμον.
οἰδί ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον,
ἐπιπλώμενον ἄφατον,
ἀδάμαστόν τε καὶ δυσούριστον. οἴμοι.
οἴμοι μάλ᾽ αὖθις. οἷον εἰσέδυμ᾽ ἅμα
κέντρων τε τῶνδ᾽ οἴστρημα, καὶ μνήμη κακῶν.
χο καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασι,
διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φέρειν κακά.
οἰδί ἰὼ φίλος. σὺ μὲν ἐμὸς
ἐπίπολος ἔτι μόνιμος.
ἔτι γὰρ ὑπομένεις ἐμὲ
τὸν τυφλὸν κηδεύων. φεῦ. φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς
καίπερ σκοτεινὸς, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.
χο ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ᾽ ἐπῆρε δαιμόνων;
οἰδί Ἀπολ

Ayuntamiento de Madrid

οἰδί Ἀπόλλων τάδ' ἦν Ἀπόλλων ὦ φίλοι,
ὁ κακὰ τελῶν,
ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα.
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν
οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων
τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν,
ὅτῳ γ' ὁρῶντι, μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;
χο ἦν ταῦθ', ὅπως περ καὶ σὺ φής.
οἰδί τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερκτὸν, ἢ προσήγορον
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ φίλοι;
ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με
ἀπάγετ' ὦ φίλοι, τὸν ὀλέθριον μέγαν.
τὸν καταρατότατον. ἔτι δὲ
καὶ θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν.
χο δείλαιε τοῦ νοῦ, τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὥς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτε.
οἰδί ὄλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας
νομάδος ἐπιποδίας
ἔλυσεν, ἀπό τε φόνου
ἔρρυτο, κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν
πράσσων. τότε γὰρ ἂν θανὼν,
οὐκ ἦν φίλοισιν, οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.
χο θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.
οἰδί οὔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον,
οὐδὲ νυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην, ὧν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθλιος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς.

Ayuntamiento de Madrid

ὁμογενὴς δ' ἀπ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακόν,
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.
ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὢν, ἢ ζῶν τυφλός.
ΟΙΔΙ. ὡς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων,
πατέρα πότ' ἂν προσεῖδον εἰς ᾅδου μολών.
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα,
ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος
βλαστοῦσ', ὅπως ἔβλαστε προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ,
οὐδ' ἄστυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ' ἱερά, τῶν, ὁ παντλήμων ἐγὼ
κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς. ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς
ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν. αὐτὸς ξυνέπων
ὠθεῖν ἅπαντας, τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον, καὶ γένους τοῦ Λαΐου.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν,
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν;
ἥκιστά γ'. ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὤτων φραγμός, οὐκ ἀνεσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
ἵν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. τὸ γὰρ

τὴν φρον-

» τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρὼν τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν,
ἔκτεινας εὐθὺς, ὡς ἔδειξα μή ποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦν γεγώς;
ὦ Πόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἆρά με
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε;
νῦν γὰρ κακός τ' ὢν, κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι, καὶ κεκρυμμένη νάπη,
δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἳ τοὐμὸν αἷμα, τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρός. ἆρά μου μέμνησθ', ὅτι
οἷ' ἔργα δράσας ὑμὶν. εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι, γάμοι.
ἐφύσαθ' ἡμᾶς καὶ φυτεύσαντες. πάλιν
ἀνεῖτε ταυτὸν σπέρμα. κἀπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χ' ὡπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται.
» Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μὴ δὲ δρᾶν καλόν.
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον.
ἐκρίψατ'. ἔνθα μή ποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι
ἴτ'. ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πείθεσθε. μὴ δείσητε. τἀμὰ γὰρ κακὰ,
οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.

Ayuntamiento de Madrid

Χο ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς, ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων, τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν. ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.

Οἰδί οἴμοι. τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν, πάντ' ἐφεύρημαι κακός.

Κρέ οὐχ ὡς γελαστὴς Οἰδίπους ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τό, μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχισ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
„ Τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν
„ Μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.

Οἰδί πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι, πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω.

Κρέ καὶ τοῦ, με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;

Οἰδί ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.

Κρέ ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.

Οἰδί ἀλλ' ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.

κρέ οὕτως

Ayuntamiento de Madrid

κρέ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ᾽, ὅμως δ᾽ ἵν᾽ ἕσταμεν
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
οἰδί. οὕτως ἄρ᾽ ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ᾽ ὕπερ;
κρέ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τ᾽ ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.
οἰδί. καὶ σοί γ᾽ ἐπισκήπτω τε, καὶ προστρέψομαι,
τῆς μὲν κατ᾽ οἴκους, αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον,
θοῦ. καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ.
ἐμοῦ δὲ, μή ποτ᾽ ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ, ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.
ἀλλ᾽ ἔα με ναίειν ὄρεσιν. ἔνθα κλήζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ᾽ ἐθέσθην ζῶντε, κύριον τάφον.
ἵν᾽ ἐξ ἐκείνων οἵ μ᾽ ἀπωλλύτην, θάνω.
καί τοι τοσοῦτόν γ᾽ οἶδα, μήτε μ᾽ ἂν νόσον,
μήτ᾽ ἄλλο πέρσαι μηδέν. οὐ γὰρ ἄν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ ᾽πί τῳ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ᾽ ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ᾽, ὅπη περ εἶσ᾽, ἴτω
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρρένων, μή μοι Κρέον
προσθῇ μέριμναν. ἄνδρες εἰσίν· ὥστε μὴ
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ᾽ ἂν ὦσι τοῦ βίου.
ταῖν δ᾽ ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
αἷν οὔποθ᾽ ἡ ᾽μὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ᾽ ἄνευ τοῦδ᾽ ἀνδρός. ἀλλ᾽ ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τῶνδ᾽ ἀεὶ μετειχέτην,
αἷν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαῦσαί μ᾽ ἔασον, κἀποκλαύσασθαι κακά.

Ayuntamiento de Madrid

ἴθ' ὦ 'ναξ.
ἴθ' ὦ γονῇ γενναῖε. χερσί τ' ἂν θιγὼν
δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.
τί φημι
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρυρροούντοιν; καί μ' ἐποικτείρας κρέων,
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐμοῖν.
λέγω τί;
κρε. λέγεις, ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣν εἶχες πάλαι.
οἰδί. ἀλλ' εὐτυχοίης. καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ 'με φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας.
αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν, ὧδ' ὁρᾷν,
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξένησαν ὄμματα.
ὃς ὑμιν ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν, οὔθ' ἱστορῶν,
πατὴρ ἐγάνθην, ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
καὶ σφὼ δακρύω. προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω,
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας;
ποίας δ' ἑορτὰς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμὰς,
τίς οὗτος ἔσται; τίς παραρρίψει τέκνα,

τοιαῦτ'

Ayuntamiento de Madrid

τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῷν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε. τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη. κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε. κᾆτα, τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ,
χέρσους φθαρῆναι, κἀγάμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύταιν λέλειψαι, νὼ γὰρ, ὣ φυτεύσαμεν
ὀλώλαμεν δύ' ὄντε, μή σφε περιίδῃς
πτωχὰς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας.
μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς,
ἀλλ' οἴκτισον σφᾶς, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν,
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον ὦ γενναῖε σῇ ψαύσας χερί.
σφῷν δ' ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
πόλλ' ἂν παρῄνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι,
οὗ καιρὸς ἀεὶ ζῆν. βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

κρέ. ἅλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων.
ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω.

οἰδί. πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδύ.

κρέ. πάντα γὰρ καιρῷ καλά.

οἰδί. οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι;

κρέ. λέξεις.

Ayuntamiento de Madrid

κρέ λέξεις. καὶ τότ᾽ εἴσομαι κλύων

οἰδί γῆς μ᾽ ὅπως πέμψεις ἀπ᾽ οἴκων,

κρέ τοῦ θεοῦ μ᾽ αἰτεῖς δόσιν

οἰδί ἀλλὰ θεοῖς γ᾽ ἔχθιστος ἥκω.

κρέ τοιγαροῦν τεύξῃ τάχα.

οἰδί φὴς τάδ᾽ οὖν;

κρέ ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.

οἰδί ἄπαγε νῦν μ᾽ ἐντεῦθεν ἤδη.

κρέ στεῖχε νῦν· τέκνων δ᾽ ἀφοῦ.

οἰδί μηδαμῶς πάντας γ᾽ ἕλῃ μου.

κρέ πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.
καὶ γὰρ ἃ 'κράτησας, οὔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.

χο ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ᾽ Οἰδίπους ὅδε
ὃς τὰ κλείν᾽ αἰνίγματ᾽ ᾔδει, καὶ κράτιστος ἦν ἀνήρ,
ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,
εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν
„ Ὥστε, θνητὸν ὄντ᾽, ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
„ Ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδέν᾽ ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
„ Τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

ΤΕΛΟΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

LIBROS DEL DR. L. MARCO

Ayuntamiento de Madrid

2

SANCTISSIMO

PAVLO V. PONT. MAX.

S. ET HVMILLIMA

Pedum oſcula.

NOBILEM PANEGYRICVM, *Beatiſsime Pater, ab Oratore Antiocheno olim* CONSTANTI & CONSTANTIO *Impp.* CONSTANTINI *Magni liberis, Attico ſermone dictum, et Romana ciuitate recens à me tuo auſpicio beneficioq́; donatum, Sanctitati tuæ meritiſsimo do, dico, conſecro. Etenim Græcum opus ex auguſtiſsima Vaticana tua Bibliotheca benigno conceſſu tuo erutum fideliterq; exſcriptum facundiſsimi di-*

ã ij

LIBROS DEL DR. L. MARCO

Ayuntamiento de Madrid

gnißimiq; S^{tis} T^{æ} Secretarij Scipionis Cobellucij *cura, opera, ſtudiôq; ad me munus id flagitantem miſſum, et Græcis typis Regijs fidei meæ commißis editum, cum Latina metaphraſi noſtra, cuinam potius quàm Beatitati tuæ debebatur? Sic vtiq;*

—Quis neget arduis
Pronos relabi poſſe riuos
Montibus, & Tiberim reuerti?

in tanti videlicet Pontificis totíque Chriſtiano orbi ſalutaris gratiã. Nec eſt quòd verear, licet magnos magna deceant, opus mole non magnum, minus S^{ti} T^{æ} gratum acceptumq; futurum, quàm magnum illud D. Gregorij Nazianzeni, quod ſuperiorib. annis eidem S^{ti} à me dicatum, gratißi-

Ayuntamiento de Madrid

mum fuisse accepi; cum præsertim hocce opusculum Regium planè sit, et Christianorum Principũ virtutes eximias complectatur; quarum Tu toti Christianæ Reip. cui feliciter praees, speculum exhibes absolutißimum. Has ego diuinas laudes et virtutes tuas suspiciens, Pater Sanctiss. atq; optime vt S. Ecclesiam quietam et pacatam diutißimè, Te semper incolumi piè regente, illustrent, votis omnibus expeto. Lutetiæ Parisiorum. Kal. Martij, An S. CIƆ IƆC XIIII.

Tuæ beatitudinis

Humillimus seruus FED. MORELLVS
Professorum Reg. Decanus.

Ayuntamiento de Madrid

F. ED. MORELLVS
Interpres Reg. Lectori pio et benigno.

PANEGYRICVS hic tres Regiones parẽtes conseruatricesq; agnoscit suas; Italiam, Græciam, Germaniam. Enimuero Exemplum MS. integrius, *Prima vrbes inter, Diuûm domus, aurea Roma* nobis suppeditauit, benignitate, opera, studio Viri ornatiss. & clariss. SCIPIONIS COBELLVCII, Apostolici Secretarij. Alterum præbuit Constantinopolis,

Quæ Constantino concedere cogit Elisam, munificẽtia Reuerẽdiss. Episcopi Aquẽsis D. ÆGIDII NOALLII μακαρίτου, R. P. FRONTONI DVCÆO Theologo è Societate IESV benignè communicatũ, ab eóq; diligenter accuratéq; descriptum nobisq; vltro concessum est. Tertium Heidelberga ciuitate à clarissimo & eru-

Ayuntamiento de Madrid